

STUDENTS

IZNĀK 2 REIZES
MĒNESI

AKADEMISKĀS DZĪVES LAIKRAKSTS

NUMURS MAKSĀ
20 SANT.

K. Branta un K. Upešlejas nodibināts 1922. gadā.

Redakcija un kantoris

Rīga, Meierovica b. № 11, dzīv. 15. (leja no Valdemāra ielas). Tālr. 32636. Runas stundas: svētdienās no 11—12, pirmdienās no 18—19.

Pasta adrese: Rīgā, Pasta kaste № 70. Pasta tek. rēķ.: 424. Gada abonem.: Ls 3.—
Sludinājumu maksa: priekšpusē 90 sant, tekstā 60 sant., sludin. daļā 20 sant., par netīrindīnu + 5%, sludināj. nodoklis.

№ 164.

Piektdien, 4. aprīlī 1930.

VIII. ak. g.

Ciņā par labāku nākotni.

Ir brīži tautas dzīvē, kad der ieska-
tīties viņas pagātnē, kad nav velti pa-
mest skatus padarītos darbos, kušos ir
tik daudz idejisku ciņu un sociālas
taisnības domu. Vēsture rāda mums,
ka latviešiem nav bijusi tā laime augt
un attīstīties kā brīvai un neatkarīgai
tautai. Šo neatkarību tā guvusi sīvās
un ilgās ciņās.

Vācu bruņinieki-krustneši, iekarodā-
dami latviešu zemi, neskatoties uz sīvu
un neatlaidīgu pretošanos, maz pama-
zām tās pārspēja un piespieda padot-
ties. Tie pajēma viņu zemi līdz ar
visām tiesībām.

Vēstures viduslaiku posmā latvju
tautu, līdzīgi Vakareiropas tautām, pie-
meklēja feodālā — dzimtbūšanas iekārta.
Latvju brīvais zemnieks nu tika saistīts
pie zemes, padarīts par kungu kalpu.
Dzimtskūņu neaprobežotā materiālā
un tiesiskā vara par zemniekiem iz-
vērtās nedzirdētā varmācībā; zemniekus
varēja pēc patikas sodīt, kā arī pirkt
un pārdot pret suņiem un pīpes gal-
viņām. Latvju tauta šīn ilgā verdzības
stāvoklī tika novājināta un garīgi sa-
kropļota. Tautas valoda, māksla, kul-
tūra tika pa daļai iznīdēta. Viņas vien-
ības apziņa saskaldīta. Tomēr radās
viņas vidū varoņi, kas neapmierinā-
damies ar pastāvošo, mēģināja atkra-
tīties no šīs posta dzīves, sacēlās, gāja
ciņā par labāku nākotni. Viņi nedo-
māja par savu personīgo labumu, bet
gāja aizstāvēt un izkarot tautas tiesības.

Latvieši nonāca zem dažādām varām.
Sekoja dzimtbūšanas atsvabināšanas
kustība, pēc kušas latvieši dabūja tā
saukto „putna brīvību“ t. i. brīvību bez
zemes. Tad atkal brāžas par latvju
galvām pārvācošanas un pārkrievošanas
viļņi. Tomēr latviešus neizdevās iz-
cināt. Lieli nopelni te tiem latvju
vadoņiem, kas visādiem līdzekļiem
centās stiprināt tautas apziņu, modināt
uz pašdarbību un rūpējās par viņas
labklājību, meklēja un sauca pēc tautas
tiesībām. Šie cīnītāji nebaidījās pār-
varēt nekādus šķēršļus, nerimās savā
darbā, lai arī tas prasītu dzīvību.

Liela kustība Krievijas tumsībā iz-
cēlās pret apspiedējiem 1905. g. At-
minoties šos laikus, pieskaņamies tautas
sāpīgākām brūcēm, viņas neatliekamām
vajadzībām un gara savilņojumiem.
Nospītais 700 gadus kalpinātais lat-
vis lauzas izmisuma pilnā ciņā pēc
labākas nākotnes, nebaudīdamies no
katrogas vai trimdas. Nu skaidrā veidā
uzpeldēja domas par Latvijas autono-
miju un neatkarību, varbūt pašapzi-
nīgāk nekā tas ir daudziem mūsdienu
veikalniekiem un vēstures nepazīnējiem.
Tad nāca pasaules karš un sekojošās
revolūcijas, ar Latvijas atbrīvošanas
ciņām no melnā bruņinieka un kom-
mūnisma varas.

Latvju labākie dēli, kas vēl ticēja
savas tautas nākotnei un nebija iemā-
cījušies spēlēt „Kangara“ lomas, izci-
nīja pēdējās ciņas par nacionālu valsti.
Viņu dzimtenes mila bija stiprāka par
nāvi; ciņā par labāku nākotni tie upu-
rēja savas dzīvības. Liels un cēls bija
šis darbs, kā latvju cīnītāji prata meklēt,
— radīt sev un citiem ideālus, dzīvu
gribu, nezaudēt izturību, strādāt par
labu kopējai tautas nākotnei.

Mērķis tagad sasniegts. Bet vai
esam jau pie pilnības, vai varam jau
pietiecīgi un pašapzinīgi atpūsties uz
lauriem un nodoties sava darba aug-
ļiem. Ne! Lielie sapņi, cilvēcis-
tības doma, liekas būt par agri izsāpota,
par ātri esam nolaidušies politiskās
kaislības un padevušies veikalnieciskam
aprēķinam. Lielo ciņu un uzdevumu
pašapziņas vietā daudziem palikuši
pāri tikai aristokratiski drapētas skran-
das. Pašlaik mūsu dzīvē pārāk daudz
nenormālā, par daudz kūtras midšanās

uz vietas, par daudz sikas skaudības
un ieraušanas kāres!

Pārējā daļa, kas tieši šīs „labumu
meklējums“ nav ierauta, paliek sāpūs
stāvam neziņā un nesaprot, vai arī
nedrīkst saprast, ka taisni mūsu grūtā
ikdienas darbā, nesavtīgā laba darišanā,
dažādu dzīves jautājumu pētīšanā un
noskaidrošanā, tautas audzināšanā un
kā arī tras un godīgas pārliecības un uz-
skatu izkopšanā ir meklējami vislie-
lākie mērķi un tagadnes centieni. Un
tāpēc mums nepieciešami jāizšķiras,
vai uz priekšu, vienojot, mācot un
audzinot jauno paaudzi tās nacionālā
vienībā un dziļumā, ar drosmi apka-
rojot mūsu dzīves graužošās parādības,
norobežojoties no politiskiem veikal-
niekiem vai atpakaļ uz kūtru baudu,
koruptīvu mantrausību un dzīves egois-
tisko bezvarību. Daudz nabadzības
un posta vēl mīt mūsu tautā, daudz
rokas un acis gaida palīdzības un so-
litās materiālās un garīgās labklājības.
Lielu darba mīlestību, zināšanu un
spēju prasa mūsu pilsētas un tālie
lauki, tāpēc arī uz turieni jāvērsas
mūsu atdzimstošās pēckara intelligences
skatīties. Tikai nedrīkstam baidīties no
cilvēku ļauniem aizspriedumiem!

Mēs esam kļuvuši par daudz vienā-
dzīgi pret ļaunumu, tāpēc tautā aug
nemiers par pastāvošo. Tā gaida la-
bākas taisnības garantijas.

Agrārās un sociālas ciņas gan ir iz-
cīnītas, bet līdz latvju garīgai brīvībai
vēl tālu, stipras vēl nesenas pagātnes
ainas un tumsas rēgi, vēl nav izravēti
noliedzīgā skepsē savai tautai.

Mums vajaga plašākas gara dzīves,
godīgas tautas interešu izpratnes un
lielākas enerģijas! No pagātnes lai
mācāties tagadnei un nākotnei!

Senā tautas enerģija, izturība, strau-
jais, trausmīgais ideju ritms, gara
možums un ticība sev lai atkal uzvar
nākamās ciņas gados par politisko ik-
dienu un viņas smieklīgām figurām!
Cand. oec. Frīcis Hūns.

L. Ū. Studentu Padomes darbības pārskats 1929. gadā.

(Pēc revīzijas komisijas ziņojuma plenārsēdēi).

Pagājušā gadā novērojama vairums
komisiju darbības spēja pastiprinā-
šanās un reizē ar to darbības apmēru
paplašināšanās, bet noskaidrojās arī
tas, kušas komisijas dzīvot spējīgas,
un kušu likvidēšanās durvju priekšā.
Neskatoties uz to, novērojama arī viena
otra negatīva parādība, kušu izskaušanai
tiek pieliktas pūles. Komisijas savu
darbību mēģinājušas turēt lietderības
robežās un saskaņot ar prezidiju.

Studentu ārlietu birojs pag.
gadā turpinājis Latvijas un ārzemju
universitāšu tuvināšanas darba padzi-
ļināšanu. Latvijas delegāts C. I. E.
ievēlēts par izpildkomitejas viceprezi-
dentu. Latvijas studentu reprezentācijai
ārlietu birojs saņēmis līdzekļus no val-
dības, kāpēc šie izdevumi nebija jāsedz
no Stud. Padomes līdzekļiem. Biroja
darbs visu gadu noritējis intensīvi.

Studentu namu komisija
kopā ar nama pārvaldnieka saprātīgi un
lietišķo rīcību, iekšēji un ārēji savēdusi
kārtībā studentu namu Valdemāra ielā 69,
iekārājot gadā Ls 6917,19 lielu peļņu,
kas kopā ar agrāko gadu peļņu iztaisa
Ls 29783,19. Nama kapitāls pieaudzis
līdz Ls 158000. — No 28 dzīvokļiem
11 izīrēti studentu organizācijām, kas
apvieno ap 700 studentu. Par dzīvok-
ļiem mēnesī ieņemts Ls 1468. Dzīvokļi,
salīdzinot ar privāto namu irēm, lēti.
Nama komisija aktīvi piedalās jau-
tājuma atrisināšanā par gruntsgabala
iegūšanu studentu namam. Diemžēl
šis jautājums, sakarā ar Rīgas pilsētas
valdes neatsaucību studentiem, vēl vien-
mēr stāv neizšķirts.

Studentu dienas komisija,

būs pārdzīvojusi savu laiku, jo
pagājušā gada ziedojumu vākšana ar
bundžīņām bija pēdējā. Rudenī sarī-
kotā studentu diena pagāja klusi, tomēr
neskatoties uz pašu studentu — vācēju
mazo aktivitāti, ar bundžīņām bija sa-
vākti ap Ls 4000. Karnevāla un pēc-
pusdienas tēju sarīkošana vēl dod prāvus
līdzekļus studentu nama fondam.

Studentu kultūras birojs pēc
vairāku gadu klusēšanas pārskata gadā
vismaz oficiāli atklājis savu darbību.
Biroja vadība nospraudusi plašu darbības
plānu, kušu izvešana prasīja līdzekļus,
bet tā kā pag. gada Studentu Padomes
budžetā nebija paredzētas summas
Kultūras biroja vajadzībām, tad darbība,
kaut cik ievērojama, nav varējusi iz-
veidoties. No prezidija summām Kul-
tūras birojam atvēlēti sīkiem izdevumiem
Ls 64,50. (Par kultūras biroja un pārējo
komisiju darbību un viņu izveidošanu
vienotņu frakcijai patstāvīgas domas
— M. G.)

Pašvaldības komisija bijusi
rostīgāka nekā iepriekšējos gados. Kom-
misija nākusi ar dažādiem interesantiem
ierosinājumiem, kas iesniegti Studentu
Padomes prezidijam tālāk virzīšanai,
bet prezidijs ierosinājumu noraidījis.
Pārējās Studentu Padomes komisijas
nav paklausījušas pašvaldības kom-
misijas aicinājumam izstrādāt un iesūtīt
darbības instrukcijas. (Pašvaldības kom-
misijai apgūlās vienotņu frakcijas iero-
sinājums par Statistiskā biroja no-
dibināšanu pie Studentu Padomes,
kušu nepieciešamība sajūtama uz katra
soļa — M. G.)

Studējošo ārstniecības kom-
misija revidēja pēc divu gadu pār-
traukuma, jo līdz šim nebija noskaidrots,
vai komisija padota Studentu Padomes
revīzijai. Tagad L. Ū. sekretāriāts ar
rakstu paziņojis, ka ārstniecības kom-
misija padota Studentu Padomes revī-
zijai. Pārbaudot kasi, revīzijas kom-
misija atrada skaidrā naudā Ls 2135,0,
kas saskaņēja ar kases grāmatas doku-
mentiem. Revīzijas komisija apskata,
ka agrākos gados ārstniecības komisija
neakurāti nomaksājusi maksājumus
slimnīcām par studentu ārstēšanu, kāpēc
nācies maksāt soda procentus. Ārst-
niecības pabalsti izsniegti vadoties pēc
labākās sirdsapziņas.

Virtuves komisija pagājušo
gadu noslēgusi ar Ls 6158,29 lielu peļņu.
Procentuāli ar virtuves lielo aprozību,
ši peļņa nav liela. Debitoru kontā vēl
skaitās „iesalušais parādnieks“ Prieditis
ar Ls 1000, otrs lielākais parādnieks
Libietis pamazām savu parādu dzēs,
nomaksājot ik mēnešus 20 latus, viņš
vēl virtuvei parādā Ls 572,83. Parādnie-
kos vēl skaitās latviešu jaunatnes-ba Ls
174,25, sporta komisija Ls 120 un
bij. virtuves kasiere A. Kēle Ls 43,39.
Virtuves izdevumi, salīdzinot ar iepriek-
šējo gadu, nedaudz pieauguši: 1929. g.
Ls 73918,21, bet 1928. gadā Ls 73028,06.
Brīvpusdienas izsniegtas 850 personām
sekošos mēnešos: janvārī — 131 pers.,
februārī — 131 pers., martā — 129
pers., aprīlī — 157 pers., maijā — 150
pers., novembrī — 76 p. un decembrī
— 76 personām. Par Kultūras fonda
līdzekļiem Ls 3051 izsniegtas 10063
porcijas, bet no virtuves līdzekļiem Ls
1813,51—5749 porcijas. Pagājušā gadā
virtuve centusies uzlabot ēdienu kvalitāti,
kas atsevišķos gadījumos arī izdevies.
Straujā cenu celšanās pārtikas tīrgū
piespieda virtuvi uz atsevišķiem ēdieniem
paaugstināt cenu. Tā studentu galā
pag. gada sākumā pusdienas maksāja
60 sant., bet aprīlī komisija bijusi
spiesta, gaļas un sakņu augu dārdzības
dēļ, cenu paaugstināt par 15%, jūnijā
cenas vēl paaugstināja līdz 30 proc.
Oktobrī, produktu cenām kritoties, arī
ēdienu cenu pazemināja. Virtuves kom-
misija ar radikāliem līdzekļiem panākusi
trauku plīšanas mazināšanu. Iepriek-

šējā gadā trauki plēsti par apm. Ls
700 mēnesī. Pārskata gadā, pēc reor-
ganizācijas, plīsums jau bijis tikai par
Ls 190 gada pēdējā mēnesī. Virtuves
komisija pārterējusi budžetu sekošos
postējos: aptirīšanā par 29,5%, apdro-
šināšanā 2,26%, inventāra remontā
30,9%, iemaksām slimo kasē 13,86%,
sīkiem un neparedzētiem izdevumiem
6,9%, ūdenim 100% (Ls 258), inventāra
jauniegādē 16,6% un trauku jauniegādē
100% (Ls 4426,56). Līdzekļu ietau-
pišanai pag. gadā virt. kom. atļaidusi
pavāru, kas izmaksājis Ls 200 mēnesī,
bet tā vietā pieņemta mācīta saimniece
par Ls 80 mēnesī. Šāda maiņa iene-
susi jaunu virzienu ēdienu pagatavošanā
un zināmā mērā panākta ēdiena garšas
uzlabošana. Izņemot dažus mazsvarīgus
incidentus, kā iztrūkums malkas pie-
gādē no Krumolda, pārpratumu ledus
pieņemšanā un ciņu ap saimnieces
Geisteres pieņemšanu, virtuves kom-
misijas darbība noritējusi saskaņoti. Revi-
zijas komisija virtuves darbību revī-
dējusi ik pēc trīs mēnešiem, piedaloties
arī no rītiem pie produktu pieņemšanas.
(Kas attiecas uz veciem ieilgušiem pa-
rādniekiem, tad pēdējā plenārsēdē pie-
ņēma lēmumu parādu piedzīt tiesas ceļā,
kas jau uzsāks, — tas pats sakāms par
grāmatnīcas parādniekiem. Tad, kas
zīmējas uz incidentu par malkas iz-
trūkumu desmit latu apmērā, kušu bij.
progresistu frakcija mēģināja iztaistīt
par panāmu, tad tas bija, varbūt, va-
jadzīgs vēlēšanu agitācijai izmantot,
bet faktiski tā bija paviršības pazīme
malkas pieņemšanā, kad netika sastādīts
akts, kas nedeva pietiekošu juridisku
pamatu malku piedzīt, jautājuma atri-
sināšana tiesas ceļā nevarēja garantēt
pozitīvus panākumus, bet gan lielākus
izdevumus. — M. G.)

Studentu sporta komisija
— „Universitātes Sports“ patstāvīgais
darbības tikai pag. gadā. Komisija
pilnīgi no jauna pārveidoja sporta lietu
universitātē. Panākta apvienošana ar
L. Ū. akadēmisko sporta biedrību un
L. Ū. studentu šaha biedrību. Ierikots
tenisa laukums un panākta ilggadīga
telpu īre konservatorijā. Ir arī iegādāts
paprāvs inventārs, ko ikgadus papildina.
Bez Studentu Padomes līdzekļiem sa-
ņemti pabalsti no Universitātes Padomes
un Kultūras fonda. Sporta komisija
pārkāpusi budžeta algu posteni par 30%,
bet vingrotavas un tenisa laukuma iz-
būvei Ls 2590,50 izlietojusi ārpus
budžeta.

Vasaras atpūtas kolonijas
komisija savu darbību uzsāka
ar lielu enerģiju, bet tā ātri atslābusi,
jo pašu studējošo interese un līdzdarbība
bijusi niecīga. Bija nodomāts saziņā
ar Latvijas tuberkulozes apkaņošanas
biedrību izbūvēt un apdzīvot lles muižu,
bet darbs neizvests. Uz izsludināto
aicinājumu pierakstīties atpūtas kolonijā
pieteicās tikai trīs studenti. Ar to arī
komisijas darbība izbeidzās. No pre-
zidija vasaras kolonijas komisija sa-
ņēmusi Ls 51,35 pabalstu.

Studentu grāmatnīcas kom-
misija pag. gadu noslēgusi ar Ls
5032,91 peļņu, kas pēc līdzšinējās grā-
matnīcas darbības neparasti un izskai-
drojams, ka nenotiek periodiska grāmatu
pārvērtēšana. Salīdzinot ar iepriekšējo
gadu apgrozība bijusi augstāka, bet
izdevumi bijuši līdzšinējie, kāpēc arī
peļņa lielāka. Grāmatnīcai dažādas
organizācijas, studenti un mācību spēki
parādā kopā par Ls 5914, no kušiem
„iesalušie parādi“: A. Karčevskim Ls
274,83, skol. G. Spērgim Ls 52, stud.
A. Jaurubenim Ls 14, J. Zaikovam
Ls 70,40, F. Berthornam Ls 59,65,
Džūkstes bazn. valdei Ls 29, Virātam
(miris) Ls 83,85, Aizupītim Ls 16,25
un doc. E. Rozenšteinam Ls 60. Grā-
matnīcas pārvaldi revīzijas komisija
atrod par reorganizējamu.

Prezidija grāmatvedība un kase vesta kārtīgi. Uz 1. janvāri 1930. g. kasē skaidrā naudā bija Ls 1505.02. Tekoši rēķini Latvijas bankā Ls 22929.68, Latvijas bankā beztermiņa noguldījums Ls 26823.54, Vidzemes savstarpējā kredītbiedrībā Ls 45000, kopā noguldīts skaidrā naudā Ls 94753.22.

Studentu Padomes uzņēmumos ieguldītie līdzekļi: grāmatnīca Ls 46,582.48, virtuve Ls 31649.11, namā Ls 141159.11, „Universitātes Sportā” Ls 971.27, kopā Ls 220361.96. Grāmatnīcas parāds centram iztaisa Ls 19582.43. Bez tam grāmatnīca saņēmusi aizdevumu no studentu nama fonda Ls 6886.78, virtuve parādā centram Ls 7042.92 un „Universitātes Sports” Ls 1821.85. Studentu nama fondā pašlaik skaidrā naudā Ls 99716.72. Sākot ar pag. gadu budžeta atlikuma summas ieskaitītas rezerves fondā. 1928. gada rezerves fondā ieskaitīti Ls 3100.67, bet 1929. g. budžeta atlikums Ls 3126.55. Pag. gadā pašvaldības nodoklis sajēms Ls 15642 apmērā. Likvidēts tekošs rēķins krājkašē „Klīnī”. Revīzijas komisija norāda, ka būtu lietderīgi brīvos līdzekļus no Latvijas bankas pārvest uz drošu privātiešādā, kur maksā daudz augstāku procentu. Tā Vidzemes savst. kredītbiedrībā par nogaldīto kapitālu pag. gadā saņemti Ls 1800 procentes.

Studentu Padomes redakcijas komisija pag. gadā apmierinoši veikusi savu tiešo uzdevumu.

Pašpalīdzības kases komisija pārskata gadā savu darbību izbeigusi. Darba un dzīvokļu apgādes komisija likvidēta.

Pēdējā plenārsēdē apvienoto sociālistu pieļocekļu frakcija, juzdamās lielas un bagātās sociāldemokrātu Saimes frakcijas aizmugurē, iesniedza priekšlikumus atjaunot vasaras atpūtas kolonijas, pašpalīdzības kases un darba un dzīvokļu apgādes komisijas. Vienotņu frakcija ierosinājumu no savas puses atbalstīja tikai tik tālu, cik tie saskanēs ar praksē izvedamu, kaut gan teorētiski minētām panīkušām komisijām liekas ievērojama nozīme. Vismazāk nopietni jāmama vasaras atpūtas kolonijas komisija.

Par svarīgāko komisiju sīkāku darbību un izveidošanu būs turpmāk rakstīts atsevišķi.

M. Grietēns

Stud. Pad. loceklis.

Stud. Pad. plenārsēde

27. III. 30.

Sēdi atklāj pr.-js J. Raisska. Ziņo par pārmaiņām frakciju sastāvā: galēji kreiso pārstāvis Jānis Putniņš piesūtījis no centrālcietuma rakstu, kurā tas paziņo, ka apcietināts par pretvalstisku darbību, un ka noliek Stud. Pad. locekļa amatu. Tā vietā nāk Harijs Natansons. Studentu-zemnieku frakcija paziņo, ka līderis esot V. Svūkstis.

Prezidijs savā beidzamā sēdē nolēmis pārvēst summas no Latvijas Bankas uz Vidzemes Savstarpējo Kredītbiedrību, jo tādā kārtā uz % starpības nopelnīšot. Vienošanās tomēr šo jautājumu tagad neizlem.

Prorektors ziņojis, ka krievu literatūras katedris ar šo mācību gadu esot ieviests budžetā, tikai trūkstot piemērota kandidāta.

Esot nolēmts izbūvēt vecās ēkas sēta garderobes un smēķētavas telpas.

Universitātes labvēļa nelielā Kr. Morberga miršanas dienā nekādi gājieni neesot paredzēti, jo gājien studentiem esot jau daudz. Varētu gan domāt par gājenu Morberga dāvinājuma apstiprināšanas dienā.

II. 1930. g. budžeta III. lasījums.

Vārdu jēmu Brikšķis (soc.) un atkārtoti grib atņemt „Universitātes Sportam” paredzētās summas. Un tā kā bagātu studentu ir ļoti maz, tad solījums, dot visu tikai trūcīgiem studentiem, ir daudzapsološs nākošās Studentu Padomes vēlēšanās. Tādēļ Brikšķis arī nāk ar demagoģisku priekšlikumu, atņemt no sporta un fiziskās audzināšanas vajadzībām paredzētām summām Ls 3000, izlietojot šo summu trūcīgo studentu brīvpusdienām, kādam nolūkam paredzēti Ls 2000.—

Spilva (korp.). Jāgādā nevien par uzturu studentiem, bet arī par pārējām vajadzībām. Tādēļ sportam paredzētās summas nevar samazināt.

Lai panāktu vienošanos, pasludina pārtraukumu uz 15 min. Vienošanās tomēr nepanāk un balsošanā sociālistu priekšlikums dabū tikai 6 balsis (sociālisti un konkordieši). Pārējie balso pretī vai atturas. Brikšķa priekšlikums noraidīts. Brikšķis tomēr nāk atkal ar jauniem priekšlikumiem: trūcīgo studentu pusdienām paredzēto summu

palielināt uz Ls 4000.—, otrā priekšlikumā uz Ls 3000.—, summas jēmot no „U. S.” paredzētiem līdzekļiem. Viņa priekšlikumi dabū atkal tikai 6 resp. 7 balsis — noraidīti. Smieklīgi atskanot, Brikšķis iesniedz atkal jaunu priekšlikumu, atvēlēt trūcīgo studentu mācības līdzekļu iegādāšanai Ls 5000.—, naudu jēmot no „U. S.” paredzētām summām. Tagad arī vairs konkordieši nebalso līdz un viņa priekšlikums dabū tikai 5 balsis.

Rapports (žīdu soc.) Korporācijām esot kauns balsot par sociālistu priekšlikumiem. Tā esot liekulība, ja korporēji sakot, ka tie aizstāvēt sportu. Jaunu nodokļu izgudrošanai korporējiem vēl esot pietiekoši daudz asprātības.

Hochmanis (žīdu korp.). „U. S.” esot viens no svarīgākajiem Stud. Padomes pasākumiem, tādēļ atbalstāms.

Svūkstis (zemn.) Patikami neesot, ka sporta vajadzībām līdzekļi tiekot savākti nodokļu veidā, bet sāktais darbs jāturpina. Sociālistu studentu rindās trūcīgo studentu esot maz.

Brikšķis tomēr ierosina paredzēt trūcīgo studentu vajadzībām līdzekļus, neminot avotus, no kurienes šos līdzekļus varētu jēmt. Norāda beigās uz Studentu dienas komm. ienākumiem, bet viņam aizrāda, ka šie varbūtējie ienākumi paredzēti Studentu Namam.

Robežnieks (soc.). „U. Sporta” sociālistiskie studenti nevarot jēmt daļību. Ierosina sporta vajadzībām paredzētos līdzekļus sadalīt šādi: sociālistiskiem studentiem Ls 1000.— un pārējiem Ls 7000.—

Citi Stud. Pad. locekļi tad dibināti aizrādīja, ka tādā gadījumā jau būšot jāsadalaot zemnieku, minoritāšu, sieviešu u. c. sportistiem. Varam dot tikai Universitātes Sportam. Sociālistu priekšlikums dabūja 5 b., — noraidīts.

Brikšķis paziņo, ka tālākā budžeta apspriešanā vairs nepiedalīšoties, jo pilsoniskās stud. frakcijas esot uz visas līnijas nepiekāptas. Budžetu 1930. g. pieņem kopsummā Ls 65.700.— ar 26 balsīm, pret 6 (sociāl. un konkord. Ezeriņš), 3 atturoties.

Spilva (korp.). Ar atsevišķām stipendijām daudz neko neizdars un par lekciju naudas atlaišanu trūcīgiem

studentiem arī tiek gādāts. Jāliek pamats L. U. Stud. Padomes zinātniskai bibliotēkai, jo fak. stud. b-bu bibliotēkas un arī Centrālā U. bibl. visiem studentiem neesot pieejamas. 1928. g. atlikums Ls 3100.67 ir viens postenis, no kuŗa varētu jēmt šim nolūkam. Ierosina no šīs summas Ls 2000.— trūc. stud. uzturam un Ls 1100.67 mācības līdzekļu iegādāšanai, resp. Stud. Padomes zinātniskai bibliotēkai. Iegādājamo grāmatu sarakstu sastādītu Stud. Padomes prezidijs kopā ar attiecīgiem mācības spēkiem.

Brikšķis (nervozēdams). Rezerves fondu nevajadzējis sadalīt. Šī korporēliskā bramanība un prestiža uzturēšana esot nevietā. Korporācijas tagad esot faktiski kapitulējušas.

Spilvas ierosinājumu pieņem. Vitols (soc.). Ieņēmumus vajadzējis sadalīt propor. visām grupām. Šis esot lielpilsonības budžets.

Spilva (korp.). Sociālisti visas lietas grib apskatīt tikai no šķiru viedokļa. Studentu Padome rādīta darbam un netam, lai izreklamētu, cik katra grupa gribētu dot. Sociālisti spekulē uz to, ka tad, ja studentiem nebūs grāmatu un būs tukšs vēders, tie ies pie viņiem, kas to sola. Maldatāsi! No laukiem nāk trūcīgie studenti un tie nostājas pilsonības pusē. Un vairums turīgu vecāku dēlu uzstājas par trūcīgo aizbildņiem. Par sociālistu būt ir ērti.

Brikšķis (soc.). Kas iestājas korporācijā, tiem tiek atvērtas durvis uz labu vietu. Visas valsts iestādes jau ir no korporācijām okupētas. Korporācijas tikai lepojas ar savu ārējo spožumu un krāsainām lentām un deķeļiem. Pēc Latvijas valsts nodibināšanas korporācijas ir apstikušas un politiski-oikonomiskā purvā Latviju ievēdušas. Jūs esat cienīgi reprezentanti garīgai nabadzībai,” griežas B. pie korporējiem.

III. Stud. Padomes bilances un revīzijas komisijas ziņojuma apspriešana.

Ar asu un pa daļai arī demagoģisku kritiku uzstājas Brikšķis (soc.). No revīzijas komm. ziņojuma neko nevarot

Edvarts Tūters.

Dzejolis.

Kas stīgu raišit lika šo
Un skumjas skandināt —
Pats nezīnu es to.
Tik tu, ak mīļā māt',
Kas dzīvību man devī —
Tu mani mācīji un teici
Ka stīga tā
Kas sirdī snauž mums bezveidīga —
Ir jāprot skandēt tā,
Ka dzimst no viņas dzeja.
— Es nezīnu vai dzeja tā —
Kas vaid kā vējš tik pālsī?
Bet klausot tavu balsi
Man sirdi apņēmis kāds maigums
Un visa dzīve tagad mana —
Šķiet, ir tik' skumja dziedāšana.

Augusts Strindbergs.

Strindbergs ir viens no ievērojamākajiem un lielākajiem zviedru rakstniekiem. Viņš ir arī viens no īpatnējākiem rakstniekiem vispār. Strindbergs dzimis 1849. gadā un ir dzīvojis līdz 1912. g. Tas ir pietiekoši ilgs laiks, lai viņš parādītu savu māksliniecisko īpatnību dažādību. Strindberga darbi parādīdamies ir izsaukuši lielus nemierus, revolūcijas un protestu vētras visā dzīvē un literatūrā. Asi un dziļi viņš šķēla lietu un cilvēku dvēseles un parādīja atsevišķu gadījumu kopsakarū ar kādām dziļākām būtības spēku norisēm. Viņš parādīja cilvēka gara lausanos un verga izmisumu cīņā ar instinktu fatālo varu. Uz aklas nakts fona mēs redzam krustojamies kvēlošu kāvu šķēpus, laiku pa laikam apdzīstot un atkal uzliemojot. Strindbergs paveic mums zem apziņas tālās, drausmās ejas un rāda mums vēl neredzētus telus, svešādas fantāzijas baigu sapņu gaismā.

Strindbergs pats bija saskaldīta un daudzslāņaina daba. Arī viņa ārējā izskatā izpaudās lielas pretešības. Prometeja kvēlē kaisa viņa augstā piere, savādi un asi sāptīgi mirdzēja viņa caururbjošās, pelēki zilās acis un viņa lie-

smainie mati bija viņa iekšējās trauksmes un nemiera simbols. Visam tam spēcīgi kontrastēja sejas apakšējā daļa ar jūteklīgo mazo muti un neizveidoto zodu. Kāds Strindberga draugs raksturo viņu šādi: „Strindbergs bija vidēja auguma, platām, lepnām krūtīm, spēcīgu, pašapzinīgi paceltu galvu, pedantiski mīrtīgām un apdomīgām kustībām. Viņš atstāja tāda cilvēka iespaidu, kuŗa domas nebaidās no pēdējām konsekvencēm, kuŗš nekur neapstājas.” Tāds tiešām arī Strindbergs bija savā dzīvē.

Viņš bija kā šaudīga liesma, kā vulkānisks izverdums un savu iedomu fanātiķis. Visi viņa darbi ir viņa paša satrauktās dvēseles bangojumi, viņa grēku atziņas un nožēlas, un viņa pašiedomātās patiestības sargāšana.

Strindbergs ir mūsu modernam laikam vistuvāk stāvošais rakstnieks. Viņa saplotītie cilvēki ir tagadējās dzīves tālas nojautas. Strindberga cilvēku dvēseles ir sašķeltas un daudzstūrainas un arvien var virzīt savas strāvas dažādos virzienos.

Līdz ar jauniem meklējumiem literatūrā 20. g. s. pirmos gadu desmitos, nodibinās Strindberga kults. Sevišķi tas izplatās pēdējos gados karā, kuŗa laikā noteikti nostiprinādāmies ācijā. Strindberga paša laika cilvēks vēl nebija spējīgs saprast viņa ģenija liesmaino, daudzstaraino skaistumu. Savā laikā Strindbergs tika atzīts par spēcīgu un spilgtu parādību literatūrā, tomēr bieži arī asi kritizēts un pat noraidīts savas neuskaidrotās mākslinieciskās sejas dēļ. Tagad pēdējā laikā Strindberga darbos meklē un atrod dziļu cilvēka dvēseles dzīves pazīņu un novērotāju. Strindbergs ir cīnītāja daba. Viņš pieteic karu sava laika dzīvei un mākslai. Viņš uzstājas savos darbos pret lībenu un Bjernsonu, pauzdams jaunus uzskatus mākslinieciskās uztveres, satura un formas ziņā. Arī dzīvē viņš ir cīnītājs. Visur viņš redz tikai cīņu un haotisku parādību

mutuli. Viņš redzējis aso pretmetu izaicinošo spēli, viņu naidu, viņu saskaršanos un sadrupšanu. Viņš rāda vīrieša un sievietes savstarpējo mūžīgo karu, viņš redz arī verga sacelšanos pret kungu. Ir kāds apspiestais un verdzinātais, kas laužas tikt brīvs un cīnās par to, kā par savu dzīvību.

Jau ar saviem pirmajiem darbiem Strindbergs parādās kā spilgts un nozīmīgs rakstnieks. Savu literārisko darbību viņš iesāk 1870. g. Divdesmittriju gadu vecumā Strindbergs uzraksta vēsturisko drāmu „Meistars Oļafs”, kur jau diezgan gaiši saskatāma viņa mākslinieciskā seja. Sevišķu popularitāti viņš iegūst ar 1879. g. sarakstīto bohēmas romānu „Sarkanā istaba”. Strindbergs te izteica rūgtu kritiku par tā laika sabiedrību, vērdzams uz sevi zviedru mākslas pasaules un visas sabiedrības uzmanību. Šī grāmata iezīmē modernās zviedru literatūras sākumu.

Pēc tam iznāca vēl viņa romāns „Hemso ļaudis”, kur viņš parādās kā humoristisks reālās dzīves tēlotājs bez kādas tendences.

Kad 80-tos gados Strindbergs savu ģimenes nesaskaņu dēļ devās uz ārzemēm, un novācīs Berlīnē iepazīnās ar turienes literāriskām strāvām un centieniem, viņš sarakstīja ievērojamo savas dzīves atzišanās triloģiju: „Kalpones dēls” 1886. g., „Manas dvēseles attīstība” tān pašā gadā, „Nelgas atzišanās” 1888. g.

No 1887.—92. g. Strindbergs saraksta daudz drāmu, kur iztīrā laulības problēmas, piem., „Tēvs” un „Jūlija”. Šāda paša satura darbiem varētu arī pieskaitīt viņa grāmatas „Prečēti ļaudis”. Šeit Strindbergs apstājas pie tā saucamā „sieviešu jautājuma”, kas tān laikā bija tapis akūts gan dzīvē, gan mākslā.

Strindbergs rāda sievieti kā jūteklīgu mājokli, kas savalgodama vīrieti tam padara dzīvi par ēli. Viņš nav redzējis un pazinis sievietes, kas upurē

sevi tikai ģimenei, kas ar savu nesatricināmo pašjūtu un nemainīgo mīlestību ir jāvušas vīrietim mīlēt savu darbu vairāk par savējiem. Viņš nekad nav pazinis sievietes, kas, aizmirsusi sevi, gaida savu piedertgo laimi.

Ibsens domāja par laiku, kad vīrieši sievietes labāk sapratis un arvien cīnījās par sievietes tiesībām. Strindbergs domā, ka sievietes jaunā vara jau ir par lielu un atrod par vienīgo vīrieša glābiņu zinātni. Šie Strindberga uzskati par sievieti izauguši no viņa paša personīgās dzīves sarežģījumiem un neveiksmēm. Nepiemirsīsim, ka Strindbergs ir vairākkārt nodibinājis ģimenes dzīvi, bet lielas saskaņas nav piedzīvojis.

Tān pašā laikā Strindbergs saraksta lielāka apjoma darbu „Pie jūras”. Tas ir psiholoģisks romāns, kam ierosinājums Strindbergs saņēmis no Niečēns darbiem un rāda ģenija satriecošo katastrofu.

Pēc šiem darbiem nāk it kā atplūdi Strindberga literāriskā darbībā un 7 gadus viņš kluse. Bet šis klusešanas laiks ir jauna darba posma briedums. Viņa personīgās dzīves sarežģījumi šinī laikā ir atrāvuši viņu literāriskam darbam, bet tie skaidro arī viņa māksliniecisko personību un liek risināt arvien jaunas problēmas. Aizbraucis uz Partzi, viņš saņem daudz ierosinājumu no franču tā laika literatūras saņēmumiem. Formu mākslas darbos sevišķi Strindbergs nekad nav uzsveris, jo viņu arvien ir nospiedis pārmērīgs vielas un domu satura krājums. Viņš nav mīlējis mākslu mākslas dēļ. Viņš ir sludinātājs, reformators, spēcīgu problēmu risinātājs, tāda kārtā tuvs zinātniekam-filosofam, bet bez zinātniekam nepieciešamā miera un nosvērtības. Viņam nav bijis laika domāt par to, kā ko teikt, jo arvien viņu pārmācījis tas, kas sakāms. Raksturīgi ir viņa lugu vienclieni, kā spēcīgi gara dzīves vientuļi.

1897.—98. g. Strindbergs raksta jau-

sagaidīt, jo arī tur pie varas esot tas pats vairākums, kas valdot Stud. Padomē. Smieklīgi esot teikt, ka Stud. Padomes ārlietu birojs labi strādā. Reprēzēntācijai un izbraukumiem jau gan patīkot korporējiem. Rempes augstais amats C. J. E. arī esot smieklīgs. Kultūras biroja darbība uz papīra esot palikusi. Pašpalīdzības kases kom. savu lietu esot sabotējusi. Grāmatnīca savu peļņu tikai tādēļ esot devusi, ka pārvērtējusi grāmatu vērtību augstāk kā agrāk. Virtuves komm. esot vienu godīgu un kārtīgu cilvēku „noēdusi.“

S p i l v a (korp.). Kultūras birojam savu darbību uz ārieni neesot iespējams parādīt, jo visiem sabiedrības nogrūpējumiem un partijām esot savas kultūras organizācijas un biroji. Kultūras fonds arī dara savu.

G r i e t ē n s (vienotnes). Revīzijas komisijā nestrādā viena virziens un uzskata pārstāvji, kādēļ ir iespējams, ka pārskats nav viscaur vienas noteiktas domas vadīts.

Pret kultūras biroja darbību līdzinējā virzienā uzstājās vienotnes jau pašā sākumā. Kultūras birojam nav izstrādāta darbības plāna. Kā Stud. Padomes vēlēta komisija šis kultūras birojs nav atstājams un tā vietā radāma studentu organizāciju priekšstāvju padome. Mums jāstrādā tā, lai maintos sabiedrības uzskati par studentiem. Vienotnes cenšas arī šini virzienā kautko darīt. Pašvaldības kom. kavē vienotņu ierosinātā statistiskā biroja izveidošanu. Grāmatnīca nav likvidējama un kā Stud. Padomes uzjēmums izveidojama arvienu labāk.

R a p o r t s (žīdu soc.). Studentu Padomes vairākuma politika ir lielpilsoniska, jo neiziet uz mazturīgo studentu vajadzību apmierināšanu.

B r i k š k i s (soc.). Kultūras biroja dibināšanu atbalstīja paši korporēji, bet tie saka, ka kult. bir. neko nevarot darīt.

G r i e t ē n s (vienotnes). Kultūras birojs savā tagadējā uzbūvē ir mirstošs nas dzīves atzīšanās „Inferno“ „Legendas“ un pēc šis grēku sūdzēšanas iestājas produktīvs periods. 5 gados viņš saraksta 18 drāmas.

So periodu viņš sāk ar drāmu „Uz Damasku.“ Strindbergs ir kvēla un faustiska daba un tas šai darbībā spilgti parādās. Tad sarakstītas tiek pasaku spēles, mistiski simbolistiski darbi, vēsturiskas drāmas. Ši perioda dziļākais darbs ir „Vientulis,“ kušs iznāca 1903. gadā.

Tā ir dziļa reliģiozu atziņu grāmata. 1907. g. iznāk romāns „Melnie karogi“ un „Zilās grāmatas,“ kušas Strindbergs apšaubā cilvēka zināšanu iespēju un parādās kā pārliecināts skeptiķis. Tani pašā gadā parādās viņa „Spoku sonāte.“

Strindberga pēdējie darbi, kaut gan mākslinieciskā ziņā diezgan nepilnīgi, tomēr bijuši par spēcīgiem ierosinātajiem dažiem vēlākā laika rakstniekiem.

Savos pēdējos dzīves gados Strindbergs ir bijis mistiski noskaņots un miris ar Jauno dertību rokās.

Strindbergs ar saviem darbiem kā satura tā formas ziņā parāda lielu dažādību. Viņš spēcīgs drāmatīķis, stāstu un romānu rakstnieks un lirīķis. Pirmos savos darbos viņš parādās kā naturālists, vēlākos kā romantiķis, lauzdams ceļu impresionismam un ekspresionismam. Strindberga darbi paglabās arvien savu vērtību, kā spēcīga mākslinieka īpatnēji veidojumi un sava laika spilgti dokumenti.

Arī latviešu dzīve un literatūra no Strindberga darbiem saņemusi daudz ierosinājumu. Ir tulkotas vairākas viņa grāmatas, uzvestas viņa drāmas, kas izsaukušas dzīvu domu izmaiņu presē un sabiedrībā. Lai atmināties tikai Precētus ļaudis, romānus Nelgas atzišanās, Pie jūras un drāmas Līgava ar kroni, Tēvs un Jūlija. Tie ir visi mums labi pazīstami darbi. Strindberga risinātās problēmas ir pārdošas un neparastas. Viņa grāmatas ir viņa saplostitās dvēseles lapas. Ikviens, kas ar dzīvu un meklējošu skatu iedziļināsies viņa darbos, tur atradīs neparasti daudz jaunu un vērtīgu atziņu, nojautis mainīgās lietu īstenības dziļākos likumus un reliģiskas mistikas gaismā skatis likteņu katastrofas.

ķermenis un vienotnes viņa atdzīvināšanā tagadējā veidā nepiedalīsies. Vienotnes nav arī materiāli tik stipras, lai varētu ieguldit kultūras biroja pietiekoši daudz enerģijas, jo kultūras birojs nav tā izveidojams kā no sociālistiem uzturētās aģitgrupas.

Š v ā k s t s (zemn.). Kultūras birojs savā uzbūvē nav piemērots mūsu dzīves prasībām. Sociālistiem ir tā māksla, to, kas ir uz papīra, izpūst gaisā par lielu lietu un notikumu. Tā tas bija ar viņu Baltijas valšņu sociālistisko stud. konferenci u. t. t.

Studentu Padome noraida Brikška priekšlikumu, atjaunot darba un dzīvokļu apgādāšanas komisiju. Nolemj uzņemt nākošās plenārsēdes dienas kārtībā iztrūkstošo komm. locekļu pievēlēšanu. Revīzijas kom. ziņojumu pieņem pret 5 sociālistu balsim.

I V. Dažādi jautājumi un ziņojumi.

R a p o r t s (žīdu soc.). Studentu Padomes loceklis Jānis Putniņš atrodas cietumā. Studentu Padomes pienākums būtu pārinterēties, kādēļ viņas loceklis apcietināts un pēc iespējas jādara viss, lai to atsvabinātu.

Sēdes vadītājs P. A u s t r i ņ š (Raiska aizgāja sēdes vidū) nolasa rakstu, kušā Putniņš paziņojis Stud. Padomei, ka viņš apcietināts par pretvalstisku darbību (atskan saucieni: „Un mēs lai gādājam, ka viņš varētu turpināt savu pretvalstisko darbību!“ „Sociālisti var priecāties, ka Putniņš cietumā, jo nu miers mājās!“) Sākas garas debates. Sociālistu priekšlikumu Putniņa lietā noraida. Sēdi slēdz pl. 21os.

Studentu Padomes plenārsēdes sāk arvienu vairāk apniķt, jo pēdējās sēdēs debatētaji nodarbojas vairāk ar savstarpēju „galvas mazgāšanu“ un tukšu politizēšanu. Pamatojoties uz novērojumiem, var teikt, daļa mūsu studentu, kas apvienoti kreisās stud. organizācijās, piesavinājušies Krievijas pirmskaļa intelligences lielu pļāpāšanas garu: daudz skaļu vārdu, solījumu, dēmagogijas, — maz pozitīva darba.

Šini pēdēja plenārsēdē 45 min. debatēja bijušā Stud. Pad. locekļa kom. Putniņa lietu, ar kušu varēja tikt gala dažās minūtēs. P. Z.

Akadēmiskā dzīve ārzemēs.

Parīzes studentu pilsēta.

Partizē realizē plaša vēriena projektu: ceļ „pilsētu pilsētā“ visu tautu studentiem, kas ir immatrikulēti Parīzes universitātē.

Agrāk Sorbonnas apkārtnē „Quartier Latin“ bij tā vieta, kur jaunatne „en grande famille“ pēc saviem likumiem un paradumiem cēla sev mazu zemes paradīzi. Bet tagad? Tagadējās dzīves steiga, lietišķība ir stājusies vecās romantikas spožuma vietā. Jaunam laikam ir jaunas prasības: gaisma, brīva telpa, sporta laukumi, veselīgi dzīvokļi. Šini ziņā Amerika ir spērusi pirmos soļus. Tagad arī Parīze ir šai ceļā dot saviem studentiem labākus dzīves apstākļus, veicinot un izveidojot sabiedrisko vienības garu un internacionālo saprašanos.

Parīze, kā universitātes pilsēta, iejem īpatnēju un sevišķu stāvokli pasaulē. Stud. skaits 1900. gadā: 11000, tagad to ir apm. 27000. Ap 1900. g. studentu — ārzemnieku bij 1000, tagad 7000 t. i. uz frančiem 1 ārzemnieks. Šo skaitļu nozīme ir skaidrāka, ja salīdzinām tos ar angļu apstākļiem. Visās Anglijas universitātēs kopā studē 4500 ārzemnieku, tā tad 1/3 mazāk nekā Parīzē.

Ievērojami ir arī sekošie skaitļi, ko franči min ar lepnumu, jo tie rāda ka tautu naidis Francijā pamazinās: 1921. g. Parīzē studēja 2 vācu studenti, 1927. g. to jau ir 302. Kāds Francijas pavalstnieks Emil Deutsche-de-la-Meurthe, iedāvāja Parīzes universitātei 10. milj., lai ar tiem trūcīgiem un nodarbinātiem studentiem celtu mājas.

Šis plāns izauga par milzu projektu, kušā maza daļa jau ir realizēta. Francijas valsts nopirka universitātei 28 hektārus zemes Parīzes nomalē un dāvāja tos universitātei, „lai šeit, materiāli un morāliiski labos dzīves apstākļos, novietotu visu tautu studentus un celtu viņiem rotaļu un sporta laukumus“. Tā ka ne valstij ne univer-

sitātei šā projekta realizēšanai nebija vajadzīgo līdzekļu, tad nodibinājās privāta sabiedrība „Fondation nationale pour le développement de la Cité Universitaire“, kušas rokās ir visa vadība un kušā vajadzīgos līdzekļus cenšas iegūt privātā ceļā. Viņa ir apmierināta ar vismazāko ziedojumu: „Jo, kas dod 5 frankus, dod vienu ķieģeli un no daudz ķieģeļiem var uzcelt māju“.

Darbus uzsāka pie Parc Montsouris, pilsētas mājīgākā daļā, no kurienes var sasniegt Sorbonnu ar elektrisko ielu dzelzceļu nedaudz minūtēs. Pateicoties Poincarés un Herriota iniciatīvei zemes plātību palielināja par 42000 kv. metriem. Cité Universitaire no valsts cer iegūt kā dāvanu Ecoll de dressage apstādījumus, tadā gadījumā paplašinot laukumu līdz 40 hektāriem. Jau 1000 stud. ir novietoti Cité Universitaire. Katrai valstij te būtu ceļama māja savas valsts studentiem.

Ir jau uzcelts nams franču studentiem ar Deutsche-de-la-Meurthe dāvātiem līdzekļiem, Kanādas māja un Beļģijas, Argentinas un Japānas mājas. Patlaban ceļ U. S. A., Zviedrijas, Lielbritānijas, Holandes, Spānijas, Armenijas, Indokīnas, Kubas, Dānijas, Monako un māju Francijas provincēm. Kad visas šīs mājas būs uzceltas, būs telpas apm. 2500 studentiem. Savas mājas cels arī Grieķija, Norvēģija, Polija, Šveice, Čekija, Rumanija, Brazīlija u. c. Kā redzams attālākās valstis jēd dabību, bet tikai ne Vācija, Austrija, Ungārija, Bulgārija un Turcija.

Ikviens, kas ziedo 50,000 franku, dod iespēju vienam apdāvinātam un trūcīgam studentam dzīvot šini mājā. Šādā veidā jau ir finansētas 83 istabas. Lielākais un svarīgākais projekts bez šaubām ir ēkas celšana tā saucamām „services communus“ — vispārējām vajadzībām. Domā celt kopēju, monumentālu ēku, kur novietotu svarīgākos universitātes uzņēmumus kā: pārvaldi — kušā gan studenti neietilpst, viesnīcu ar lielu zāli 600 personām, 5 mazākas zāles 200—300 personām, no tām 2 tikai studentēm.

Šini ēkā jābūt vēl: tējas istabai, dažādām mazām zālēm, speciāltelpai ar virtuvi studentēm, kas pašas sev grib ēdienu pagatavot, klubu, rotaļu, lasītavu un korespondences zāli, lielai zālei ar 1500 vietām teatrim, priekšlasījumiem, koncertiem un kino izrādēm, mūzikas zālei un dažādiem ateljē. Paredzēti vēl: frizeru zalone, rakstāmlietu veikals, pasta, banka, aptieka.

Šis ēkas būvei John D. Rockefellerš jun. dāvājis 2 milj. dolaru un uz trim gadiem 55000 dolaru gada piemaksu. Parīzes pilsēta arī dāvājusi 1 milj. franku un gada piemaksas. Bez tam vēl ir projekts, kas tiek pa daļai jau realizēts, celt bibliotēku, peldbaseinu, lielus sporta laukumus un apstādījumus. Stipri propagandē kāda cita „Foyer“ celšanu tikai katoļu studentiem, tā tad uz reliģioziem pamatiem, kur katrs students varēs referēt par reliģiskiem un kultūrāliem tematiem, un baznīcai, kušā dažādu tautu katoļu priesteri varēs runāt savā valodā uz studentiem. Interesants ir nolūks dot iespēju vienas tautas studentam dzīvot citas tautas studentu mājā, kas būtu teicams ceļš uz savstarpēju saprašanos.

V. K.

Akadēmiskās dzīves skati Japānā.

Jūs vaicājat par maniem iespaidiem Japānas augstskolās un viņas studentiem, — isumā mēģināšu viņos dalīties ar jums un jūsu laikraksta lasītājiem. Japāņu students vēl nav pildzinājis deklarētām Eiropas vai Amerikas kommlitonim. Viņš ir savas augstskolas audzēknis un nēsā vispārpieņemtu studentu tērpu. Tāpat — kā taut — vai vidusskolas audzēkņi. Formas tērpi vispār japāņu tautā ļoti iecienīti, lai gan ārējais dzīves stils, parašas, iedzīvotāju tērps ir vienkāršs un celtniecības veidi pilsētās un ciemos ir gandrīz vienādi.

Japāņu studenta tērps ļoti vienkāršs: melnas krāsas uzvalks no garām biksēm un šauri piegulošas jakas, ar melnu cepuri. Kopiespāids — militārisks. Zeltītās pogas un aukla pie cepures viņa vienīgais greznums, ar ko ārēji izcelta viņa piedertība noteiktai kastai. Saprotais, tas vēl nespēj notušēt bagāto un trūcīgo kommlitonu uzstāša-

nās veidus. Jo klasu un šķiru starptības arī Japānā saskatāmas. Bez valsts universitātēm pastāv vēl t. s. ķeizarišķās un daudzas citas privātas mācības iestādes, ar universitātes grādu. Bagātnieku dēli, pa lielākai daļai izvēlas tās augstskolas, kušās dzīve rit patīkamāki un gala pārbaudījumi vieglāki. Dažas universitātes saistītas ar taut- un vidusskolām. Kā ievērojamāko no viņām var minēt Waseda Universitāti Tokio. Priekšroku valsts dienestā tomēr bauda ķeizarisko universitāšu absolventi.

Tokio Ķeizariskā Universitāte, pēc 1923. g. lielās dabas katastrofas, kas viņu pārvērtā gruvekļos un pelnos, ir pilnīgi atjaunota. Vēl tagad apkārtnē redzamas briesmīgās zemes trices postījumu sekas. Vienā vietā stāv sašķobitas, saplaisājušas sienas, citā — šo sienu akmeņi sadzīti virs gruvekļu kaudzēm. Vēl saskatāma universitātes bibliotēkas priekšelpās apoglojušā bluku siena, virs kušas palikusi grāmatu pelnu kārtā. Iznicinātie vairāki simti tūkstošu sējumi, varbūt, ir viens no universitātes sāpīgākajiem zaudējumiem.

Tomēr par spīti nenovēršamiem dabas spēkiem veidojas jaunas celtnes, kušās lielu reizi var saskatīt japāņu apbrīnojamo enerģiju un gaišo ticību valsts un tautas nākotnei. Pārsteidz jauno ēku arhitektoniskais iespaids un iekārtas lieliskums. Neviena Eiropas universitāte nevar uzrādīt tik daudz un plaši saistītas ēkas. Uz lieliskām celtnēm, sadalītām lielā parkā, ved grezni vārti, veco tempļu stilā. Īpatnējā celtniecības veidā, kas izpaužas pie jaunajām ēkām, domāts panākt drošību pret zemes trīcēm. Iekšējās telpas iekārtotas patīkami, pat — punktuāli. Jaunā bibliotēka, kas lielāko daļu komplektējusies no Amerikas ziedojumiem, ierikota saskaņojoties ar vismodernākajām prasībām. Šeit arī glabājas slavenā Nikko tempļa, plašas ievērtības cienīgais modelis. Plašie sporta laukumi un Japāņu gaumē iekārtotais parks, lekciju starpbrīžos, dod retu izdevību atpūtai. Studenti klejo starp vecajām priedēm, caur klinšu aizām, jeb atkal sēž dīķu malās, kušu ūdeņi noklāti lotos puķēm. Pat peldbaseinu šeit netrūkst.

Eiropietim dušas acis ķeizarisko universitāšu klausītavās tas, ka nav tur sievietes. Vai tas tādēļ, ka uzlecošās saules zemē viņas nevēlētos saviem krāsu bagātiem tērpiem ienest citu koloritu zinātnes templī? Nē, — sievietēm ir atsevišķas universitātes!

Studenti šeit tāpat, kā pie mums, saistīti pie atsevišķām fakultātēm. Simbolistiskā veidā savu piederību pie zināmas fakultātes, zināmas disciplīnas viņi izteic, nēsājot pie svārku apkaklītes zelta burtus, attiecīgās fakultātes iniciāļus. Negatīvais iespaids, — ka ļoti daudz studentu nēsā brilles, kas gan izskaidrojams ar japāņu raksta lasīšanas grūtībām. Brīvo laiku japāņu students ziedo dažādiem sporta veidiem. Sporta sacīkstēs šeit ne mazāk aizraujas, kā — Eiropā. Bieži pēc sacīkstēm kollēģas uzvarētāju pavada uz mājām triumfa braucienā, cauri visai pilsētai, ar gavilēm un ovācijām.

Sabiedriska rakstura stud. organizāciju, pēc mūsu parauga, japāņu studentiem nav. Jo, pirmkārt — visa dzīve sab. — tradicionālā nozīmē no ģimenes līdz augstskolai ir ļoti stabila, — japāņu students ir par trūcīgu, lai savu naudu un laiku ziedotu organizācijai. Viņi dzīvo neskaitāmās studentu panzījās. kas jau no tāienes saskatāmas, ar lielo skaitu novietoto kurpju pie ieejas durvīm. Bez tam ir vēl t. s. studentu būdas. Šādās mitnēs bieži jāiet cauri saimnieka dzīvoklim, kur, ar neskaitāmo paklāntānos, katru uzlūdz uz tēju. Būda, tāpat kā visas japāņu iztābas, ir bez mēbelēm. Guļtu un guļas segu dienas laikā novāc sienas skapī.

Japāņu studentiem daudz jāmacās, jo ķeizarisko universitāšu eksameni esot grūti. Ļoti bieži studenti redzami neskaitāmās grāmatu tirgotavās. Ielas pusē viņām nav sienu. Arpusē izkārts sarkans karogs, ar jaunāko grāmatu titulu uzrakstiem, kā viņinājums pircējiem. Ieeja šeit nav saistīta ar pirkšanu. Un ļoti bieži šeit jūs studentu sejās saskatīsiet nožēli, pat skumjas, ka materiālie apstākļi neatļauj iegādāties vajadzīgo literatūru.

Atzinības vietā jāteic, ka japāņu studenti nedzēf kā pie mums parasts. Organizētus dzeršanas veidus uzskata par lielāko netikumū. Alus šeit ļoti dārgs. Tomēr viņa vietā japāņiem ir savs nacionāls dzēriens — sake, kas satur zināmu procentu alkohola.

Ļoti ievērojamu lomu japāņu studentu dzīvē spēlē augstskolas avīze, jeb — kā to šeit sauc: studentu prese. Pie katras universitātes iznāk šāds laikraksts, kas pēc lieluma un iekārtas ne ar ko neatšķiras no dienas avīzēm. Redakcija ieiet studenti, kas saņem atalgojumu. Tirāža sniedzas līdz 20.000 eksemplāru un dod prāvus ienākumus.

Dr. K. E.

Pasaules kristīgo studentu federācija

sasauks š. g. no 23.—31. jūlijam Oksfordā konferenci. Kristīgo studentu federācija darbojas jau 9. gadu un tā veicina ne tikai reliģiozas dabas jautājumu noskaidrošanu studentiem, bet tā cenšas arī izglītot savus locekļus visos etiskajos un sociālos jautājumos. Augšā minētā konference ir rīkota ar sekošu programmu:

23. jūlijā atklāšana ar Jorkas arķibiskapa atklāšanas runu: „Britu audzināšanas ideāli”; vēlākās dienas būs veltītas federācijas darbības apskatei ar daudziem interesantiem referātiem par sasniegumiem Ķīnā, Indijā, Amerikas savienotās valstīs, Eiropā, Dienvidamerikā u. c. Pēc tam konference izstrādās nākošā gada darbības planu.

Piedalīšanās maksa konferencē ir Ls 100.—, kas jāiemaksā registrācijas vietā plus apm. Ls 3.— dienas maksas par uzturu un dzīvokli Oksfordas Kolledžas ēkā.

Māksla.

Dalles teātris.

Ir idejas un tēli, kas paceļas pāri jebkuram ārējam ietērpam.

Skaisti tie ir tikai mūsu fantāzijā, bet ietērpjot tos reālā formā, zaudē savu pievilcību.

Mūžības problēma ir tā, kas visos laikos nodarbinajis filozofu un domātāju prātus. Bet tikai retais ir mēģinājis to definēt, ietērpjot kādā, mums visiem saprotamā formā, jo katrs ietērpis, salīdzinot to ar šīs problēmas varenumu, liekas pārāk niecīgs un neizteiksmīgs.

Teiktāis attiecināms arī uz Valtera mistēriju „Dievs un cilvēks”. Ir pārāk riskanti nest uz skatuves tēlus un jēdzienus, par kuriem pats autors nav skaidrībā, tāpēc laikam arī skatītājs no šīs skaidrības gūst vēl mazāk.

Ja autors domā mūžības problēmu rast neko neizteicošos filozofiskus prātojumus, tad skatītājs tur viņam nevar piekrist, jo savīkriet vārdus, vedot skatītāju sofisma labirintos, nenozīmē, rādīt tam patiesību.

Ja „Dievs un cilvēks” tomēr spēj satstīt un vietām pat aizraut skatītāju, tad par to jāpateicas inscenētājam Smilģim.

Ar savu brīnišķīgo izdomu un veikli konstruētiem gaismas efektiem, tas panāk to, ko nav panācis autors — dot skatītājam zināmu mūžības nojēgumu.

It sevišķi pārliecinoša ir Kaina bēgšana no viņa vajātājam, jaunajam dienām un torņa skats.

No tēlotājiem jāatzīmē Smilģis un Veics. Pēdējais gan kā Dieva tomas tēlotājs varēja palikt labāk visu laiku neredzams, jo pastaigādams pa skatuvi ar baltajām „Tretorna” kurpēm, tas likās diezgan komisks, šī tad arī viņa inscenētāja kļūda.

Visu atzinību Sosaaram un Skulmem.

Nacionālais teātris.

Pēc paša Pētersona izteicienu, viņš savu četrcelēnu komēdiju esot uzrakstījis piecās naktīs.

Un tiešām „Jauneklis ar saspainām acīm” arī atstāj tādu iespaidu, jo viss te liekas pārāk sasteigts, šablonisks.

Komēdijas uzbūvē mēģināts kaut kas patapināt no franču komēdijām, bet trūkst pēdējās viegluma un elastības.

Situācijas pārāk neveiklas un darbība vietām pat garlaicīga.

Vienīgi jautrihu ienes Feldmanis ar savu atjautīgo un labi pārdomāto spēli.

No pārējiem tēlotājiem jāmin Anta Klīnts.

Otra novitāte, godalgotais Dišlers „legātnis” jāpieskaita pie labākām šīs sezonas Nacionālā teātra lugām, kā saturs, tā uzveduma ziņa.

Mēģinādama rādīt patreizējos laukus un tur valdošos uzskatus, autore ir nonākusi ļoti tuvu īstenībai.

Tāpēc arī viņas radītie tēli mums liekas tuvi un saprotami, jo tie nav rakstnieces fantāzijas radīti, bet skatīti un jēmi no dzīves. Lugas uzbūve visumā jāatzīst par izdevušos.

Tikai pirmais celiens varēja beigties mazliet atšķirīgi un pēdējā celienā darbība liekas vietām pārāk sasteigta un teatrāla.

Mierlauka režija pārliecinoša.

No tēlotājiem jāmin Špilberge un Ģermanis. Abu sniegtie tēli bij pārdomāti un dziļi patiesi, tādejādi sekmēdami lugas labo izdošanos.

Rād. Prūsīs.

Rīgas mākslinieku grupas jubilejas izstāde.

Pagājušā sestdienā sēdza ievērojamāko šīs sezonas izstāžu notikumu — Rīgas mākslinieku grupas 10. g. jubilejas izstādi. Iemesli, kā-

dēļ šīs izstādes ievērojamība attaisnojama — meklējami pašā izstādē, izstādītāju-autoru darbos.

Sajās slejās, kavejoties pie mūsu mākslas izstāžu apskatiem, neatlaidīgi — gan tieši, gan netieši ir uzverta Rīgas mākslas izstāžu sīkumainā kvalitāte, kas bieži pat izradījies stipri problemātiska. Arī sagaidāmā neatkarīgo mākslinieku vienības jubilejas izstāde — ar apšaubāmiem avansiem, kurus varētu izgaistināt vienīgi brīnumi — būs, uz galvošanu, ar mierīgu prātu ierindojama vājo izstāžu rindā, bēdīgo harmoniju tā, diez', vai spēš disonēt?

Ar pārāk neatlaidīgu centību zināmas mākslinieku apmācības centušas demonstrēt savu darbošanās spēju, produktīvi tādi kvantitatīvi, bet ne kvalitatīvi! Šie un vēl citi ļoti svarīgi motīvi ir vēra jēdami apstākļi, pie kuriem mūsu mājas saradušas tik daudz mākslinieku vienību, kuru idejisko mazatšķirību nespeja pat deklarēt izpatejušā tēlotāju mākslinieku arodbiedrība.

Gaišāku mākslas ideālu trūkums ir arī galvenā raksturīgā īpašība šīs sezonas vajajām izstādēm. Tālā nav jābrīnās, ka tā jau mūsu dienas skaitliski sašķukušais pastāvīgais izstāžu apmeklētāju vairoms, zināmā mērā arī Rīgas grupas jubilejas izstādē, nāca ar ļoti dažādām priekšsajūtām. Tiesa, lielo daļu šo priekšsajūtu gan laikam vajadzēja attaisnot kādreizējai „Rīgas ekspresionistu grupai”, kurās bijušo dalībnieku vārdi un redzētie darbi dažām labām „nesolāja neko labu”. Bet, ak, vai, — „tādiem nācas vilties tādej, ka jau pirms 10. gadiem tie vai nu neizpata vai neteicēja dibinātās mākslinieku grupas centieniem un spējam strādāt.

Tē nu viņi ir — jūs redzat pašus pirmos: Grosvaldu, Kazaku, Lindbergu un viņu bijušos biedrus — Ubānu, Toni, visus 3 Skulmes, Šveici, Liepiņu, Cielavu, Svempi, Melderi, Strunki, Eliasu. Traktu vēl tikai Sutas, Belcovas un Vidberga. Libertu te tagad gūtāk piesaistīt, tas aizgājis citā tiecībā. Kā šie parādē nopietna mākslinieku apvienība, to liecina simpātiskā, no Rīgas grupas aizgājušo — Tones, Ubāna, Eliasa rīcība ar savu piedalīšanos kuplīnot kādreizējo idejisko kolleģu svinīgo izstādi. Tada kārtā viņi ir arī apliecinājuši savu uzticību māksniecisko centenu skaidrības dēļ un patiesīgumam, kurus šie kultivē. Arī „vecais” Zalkains labprāt paveras šīnī logā.

Un cik pārsteigts gan jūtas tas laijs, kas vērodams nekad neapmierīgošos Grosvalda un Kazaka zīmējumus un gleznojumus, atrodot tur zināmu uzskatu kopību ar 10 g. vēlāk gleznotos mākslas darbos. Cauri spīd kaut kas līdzīgs teicamam tradīcijai — skolas. Traktu priekšstatus raksturo nevis uz vietas stāvošas glezniecības reproducējoši — atkārtotie paraugi, bet gan dzīvas mākslas darbu radīšanas tendence. Piemēram, kaut vai tas pats trauksmīgais J. Liepiņš — cik lieliski viņš mainījies uz augšu! „Krogus skats”, „Klusā daba — ar zivi” un „5. gads” liekas dabīgs secinājums mākslinieka centieniem nelīgajā grupas pastāvēšanas laikā. No „veciem grupistiem” Liepiņam ir spīdošākie paraugi.

Tad, nosvērtas Atis Skulme — viņa gleznojumi pilnam liecina par meistara nodomu nopietnību. Labi paraugi ir „Dženās portrets”, „Klusā daba — ar zivi” un „Māte ar bērnu”. Tāpat ne bez sajūsmas var nostāties pie E. Šveica audekļiem. Rets mūsu „konkrētās glezniecības” parstāvis spējis ir dīzoties ar Šveicam līdzīgu toņu izjūtas smalkumu. „Klusā daba — ar bumbieriem” šīnī virzienā dod daudz ierosinoša. Vienīgi pie Strunkes zīmējumiem nāk prātā kā trīs lielākie latvju grafikas reprezentanti: Zariņš R., Vidbergs Z. un Strunke V., nonākuši bezcerību pilnā pamišanās stāvoklī, kurā nav citu iespējāmību, kā vienīgi atkārtoties. Zēl, ka R. Suta ar saviem tušas, otas zīmējumiem nav vēlējis šo bēdīgo grafikas atteistātu uz sevi neattiecināt — mums jāpamiērinās ar to, ko mēs jau par viņu zinām. Arī J. Cielavs nelido visai augstu. Svempe, kaut arī nerāda nekā jauna, vēl arvienu šķietas daudz solam nākotnēi. Bēdīgāki ir ar U. Skulmi, kurā darbus skatot, neviņus jādama par „erškāino” ceļu, pa kuru tas nonācis līdz saviem atdājumiem. Varbūt, ka paši līdzekļi arī ir stiprā mērā vainojami „vakstupa gleznojumu” virspusi atgādinošā gleznu virspuses apdarē. Negribētos visai ticēt, ka tik kūrto domu gājiena realizācijas gaitu diktētu smaga rakstura īpašības. Gūtāms to nākas attiecināt uz U. Skulmem dažkārt stipri līdzīgo meistaru Eliasu, kas izstādē reprezentēts ar vienu vienīgu gleznu. Kaut ka tas tomēr vairāk šķietas apgarots.

Ubans gan vairs netaisa graujošus atklājumus, šis laiks sen pāri, bet dērbī, kurus viņš rāda, ir patīkami savā pilnībā, un ko viņš nenoliedzami tuvojas. Tāpat Tone, kaut arī izstādījis tikai vienu akta zīmējumu — dzīgi Eliasam — nebūt nesagrauj ieskatu, ka meistars būtu savu uzmanību mākslām novērsis. Smalkais zīmējums, skice, liecina, ka nopietnu darbu uzrādīšanās tiek veikti līdzīgi nopietni priekšdarbi. Šāda atturība nebūt nav pelāma.

Jaunajiem Rīgas grupas tēlniekiem kā ierosinātājs un attaisnojošs j mudinātājs der viens no mūsu vecākiem un nopietnākiem tēlniekiem J. Zalkains, kas savu tēlnīci labiem panākumiem ir apliecinājis izstādīto bronzu — „Dzejnieka Akurātera g. ”. Tāpat kā „Blauņmaņa granīta pieminekli”, tā „Akurātera — bronza” izteiksmes un izpratnes vienkāršībā autors ir pasvītrojis smalko atturību, ko nekad vēl pie šī meistara nav paškojuši nevaļadzīga tāžaimība. Melderis E. u. Skulme M. ļoti izdevīgi sastāda nelielo grupas tēlnieku ansambli.

Pāris vārdus arī par jaunajiem debitantiem, netiešām grupas aivasēm. — A. Silzemnieku un H. Krēslin-Melderi, būtu pirmā kļa, kurā, šajā rakstā viņus pieminot tie saņem kā atzinību līdz ar sekmju un panākumu novēlējumu izstādēs nākotnē. Venator. —

Sports.

„Universitātes sporta” volejbola komandas piedalās Latvijas meistarības izcīņā ar diezgan labiem panākumiem. Jātamu progresu uzrāda

sieviešu komanda, līdzšinējās spēlēs uzvarot „Gongu”, „Latvju Jaunatni” un LVKA, bet zaudējot vienīgi LSB ar 1:2.

Ne tik labi veicies vīriešu komandai, kurā līdz šim uzvarējusi vienīgi LSB, bet zaudējusi JKS un LJ, abi reizes gan tikai ar 1:2.

Vasaras sezonai tuvojoties universitātes sportisti — vieglatlēti un futbolisti uzskāšu treniņus brīvā dabā — Meža parkā. Līdztekus norit vieglatlētu sagatavošanās treniņi telpās — Jātnieku Institūta manežā. Pirmā spēka pārbaude ūS vieglatlētiem-gargabalniekiem būs 13. aprīlī notiekošās Latvijas meistaršacikstes „cross-country” skrējienā 8 un 3 km. distancēs. No Universitātes, cik paredzams, startēs — Migla, Riekstiņš, Bētiņš, Rusovs, Kerisons, Mindenbergs, Vilsons, Grauzītis u. c.

Ping-pongs. ūS uzvarēja 28. martā Latvijas Jaunatnes komandu galda tenisa spēlē ar 8:1. Vienspēlēs uzvaru guva — Siliņš, Arolovičs, Kerisons, Reznīks un Mitenieks, bet Zarumba zaudēja Pļavinskim. Dubultspēlēs visas uzvaras izcīnīja ūS sportisti.

Universitātes meistaršacikstes galda tenisa notika no 19.—26. martam. „A” klasē (24 dalībnieki) uzvarēja Reznīks, 2) Mitenieks, 3) Arolovičs, 4) Sprūde, 5) Zarumba „B” klasē (arī 24 dalībni.) 1) Zirnīs, 2) Vildoners, 3) Kalniņš.

Handikapa sacenšbās piedalās 32 dal. 1. vietā Reznīks (—20), 2. Ozols (—5), 3. Mitenieks (—20).

Dubultspēlē meistara nosaukumu izcīnīja Mitenieks ar Kerisonu, 2) Reznīka — Arolovičs, 3) Zirnīs — Zarumba.

Universitātes meistaršacikstēs paukošanā uzvarēja — ar Floretens — Mazurs, 2) Alksnis, 3) Javorkovskis; ar Zobenieks — 1) Mazurs, 2) Lasmanis, 3) Doniņš. K. A.

Universitātes ziņas.

Tautsaimn. fak. Doc. L. Aušējs paziņo, ka eksameni finanšu un apdrošināšanas matemātikās notiks katru nedēļu. Rakstiskais eksamens

notiks piektdienās, mutiskais sestdienās plkst. 7.30. Iepriekš jāpierakstas fakultātes kanclerjā.

Priv. doc. Mucenieks paziņo, ka valsts un Latvijas valsts tiesību eksamens notiks š. g. 12. aprīlī, p. 14.

Asistents Bērziņš paziņo, ka klausuras darbs grāmatvedības praktikā notiks š. g. 5. aprīlī, p. 14, auditorijā № 41. Klausuras darbs obligātorisks visiem, kas š. g. 6. un 13. maijā vēlas turēt pārbaudījumu grāmatvedības praktikā.

Lauksaimn. fak. Raisters paziņo, ka sēmināri lauksaimniecības būvniecībā notiks 8. un 29. aprīlī, 5. un 6. maijā no plkst. 5—7.

Kas jazin personām, kurās šogad grib praktizēties Dānijas lauksaimniecībā.

Latvijas kooperātīvu kongresu padome arī šogad apgādā vietas lauksaimniecības praktikantiem priekšzīmīgākās Dānijas saimniecībās.

Praktikas laiks — no maija sākuma līdz oktobra beigām, pie kam vēlams, lai praktikanti jau 1. maijā būtu Dānijā. Algu praktikanti nesajem, tāpat tiem pašiem jāsedz ceļa izdevumi turp un atpakaļ.

Praktikantiem tiek dots dzīvoklis un uzturs, pie kam praktikanti pavada savu brīvo laiku un ed kopā ar saimnieka ģimeni.

Lai dotu iespēju mūsu lauksaimniecības fakultātes studentiem vasaras brīvlaikā praktizēties Dānijā, attiecīgās dāņu iestādes uzjemas sagādāt tiem prakses vietas arī no maija beigām līdz septembra sākumam, ar noteikumu, ka reflektanti nekavējoties paziņotu savus vārdus.

Tāpēc lūdzam tās personas, kas vēlētos braukt, nekavējoties pieteikties Latvijas kooperātīvu kongresu padomē, Rīgā, Brīvības ielā 24, dz. 8, tālrunis 26406, no 9—15, kur arī var dabūt noteikumus un materiālus attiecībā uz lauksaimniecības praksi Dānijā.

Latvijas kooperātīvu kongresu padome.

Atbild. redaktors: cand. oec. Frīdrihs Hūns. Redaktors: „Studenta” kolleģija. Izdevējs: L. ū. studentu vienotību „VIENKOPA”

RADIO

aparātus, skaļruņus, skaļruņu galviņas (sākot no Ls 7.50) un visas radio daļas izdevīgi pārkat pie

PĒTERA BĒRZIŅA

RĪGĀ, Kr. Barona ielā 4, tālr. 21389.

Piesūtiet arī pa pastu uz pirmo pieprasījumu.

Vai esiet bijuši k/s „Daile un Darbs” Antikvariātā

15. Janvāra (bij. Kārļa) ielā 15, tālr. 26580

Te ir daudz grāmatu Eiropas valodās

Rasetnes, origin. RICHTER un c. fabrik. Logaritm. linejali sist. „RIETZ” u. „ELEKTRO” Zīmēj. papīrs „SCHÖLLERSHAMMER” un visi citi zīmēšanas piederumi AUGSTSKOLAS AUDZĒKŅIEM — RABATS.

Holländer un Friedländer DIB. 1903. G. Valņu ielā 31. DIB. 1903. G.

M. Grebdes DEJAS KURSI

1. ielā Grēcintekū ielā 24, Tālr. 2-1-2-8-6

Jauni kursi sāks: pēc Lieldienām.

Atsevišķas stundas un grupas ikdienas katrā laikā.

Foto-ateljē Hebenspergers un Ko.

Īpašn. Zvirbulis Elizabetes ielā 49, Tālr. 27378

Atvērta arī svētdienās

Studejošiem cenas pazeminātas

Doma Muzejs

atvērts svētdienās no plkst. 11—2.

LASAIT UN IZPLATAIT „STUDENTU”